

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712200695
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712200695.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi O.. D. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, XXX XX J., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému procesnou opatrovníčkou Teréziou Pečkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO:42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec (pracovisko: Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec) v konaní o zaplatenie 467,74 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/102/2012-97 zo dňa 18. októbra 2012 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 81,66 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778 trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 24,41 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci vedený v Q. T. a.s. pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa ust. § 96 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) zastavil; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko odporca si náhradu trov konania v zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP neuplatnil. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol okresný súd tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v sume 81,66 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci.

V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd vo vzťahu ku trovám konania uviedol, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, preto mu vznikla povinnosť nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju okresný súd nepriznal, trovy vedľajšieho účastníka považoval okresný súd za účelne vynaložené, preto na ich náhradu na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu zaviazal navrhovateľa.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu sa v podaní zo dňa 30.11.2012 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti tej časti uznesenia okresného súdu, v ktorej okresný súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícií vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa názoru navrhovateľa, okresný súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany práv odporcu z vlastnej iniciatívy, odporcovi bol však v zmysle § 29 ods. 2 OSP ustanovený opatrovník. Podľa názoru navrhovateľa, súdom ustanovený opatrovník disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania a patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka - odporcu, preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval záujmy odporcu. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 OSP ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 eur s DPH pozostávajúcich z 1-vice odmeny za úkon právnej služby vo výške 9,96 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 eur s DPH.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 02.01.2013 vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu a vo vyjadrení uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne do konania v súlade s ust. § 93 ods. 2,3 OSP z vlastného podnetu v procesnej pozícií vedľajšieho účastníka na strane odporcu - spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu, pričom sa nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe do konania. Zdôraznil, že v danom prípade treba brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v konaní úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa sú trovy, ktorých náhradu vedľajší účastník požaduje objektívne účelné. Uviedol, že združeniu na ochranu spotrebiteľov je často vytykané, že v súdnych konaniach iba vznáša námietky premlčania, preto považuje za potrebné uviesť, že by ako združenie na ochranu spotrebiteľov bolo rado, keby bola prijatá taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila v súdnych konaniach proti spotrebiteľom prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio alebo spotrebiteľa prinajmenšom poučiť o možnosti premlčanie namietať. Podľa názoru navrhovateľa, aktuálna vnútroštátna právna úprava podľa § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka v spotrebiteľných veciach nie je v súlade s čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 38 Charty základných práv Európskej únie. Uviedol, že vnútroštátna právna úprava v súčasnej dobe neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie ex offio, preto združenie na ochranu práv spotrebiteľov v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok vznáša námietku premlčania, nakoľko je povinnosťou združenia chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi dodávateľov. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno podľa navrhovateľa vo všeobecnosti odvodiť aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa znenia ktorého „každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy a to za podmienok ustanovených zákonom“. Ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08 a II. ÚS 122/09. Uviedol, že vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu ocitne v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie rezignujú. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia ako vecne správne potvrdil a zároveň, aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cífru, advokáta so sídlom v Lučenci.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vecne správne. Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, vstúpil do konania z vlastného podnetu oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 12.09.2012, kde zároveň požiadal súd aby mu doručil návrh na začatie konania s prílohami. Vo vyjadrení zo dňa 09.10.2012 sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrilo k obsahu návrhu na začatie konania, pričom uviedlo, že v danej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň vznieslo námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa s odôvodnením, že pohľadávka sa stala splatnou dňa 31. 12. 2007 a žaloba bola podaná až dňa 16. 01. 2012.

V podaní zo dňa 12.10.2012 zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Žiadal, aby súd o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že mu náhradu trov konania neprizná.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť nahradiť odporcovi (ktorý si v konečnom dôsledku náhradu trov konania neuplatnil) a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporcu svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, čo vedie k nehospodárnosti konania a je neúčelné, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. To znamená, že rovnako ako navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Opačný názor odporuje zásade rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ust. § 18 OSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu sa k obsahu žaloby vyjadril až potom, čo sa oboznámil s návrhom na začatie konania, pričom navrhovateľ zoberal žalobu späť po vyjadrení vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu, v podaní zo dňa 12.10.2012. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že späťvzatie návrhu na začatie konania je v príčinnej súvislosti s vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Pokiaľ teda navrhovateľ namieta vznik trov vedľajšieho účastníka, pričom zdôrazňuje, že vedľajší účastník svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, mal by predovšetkým navrhovateľ pristupovať k podávaniu žalôb až po dôkladnom rozbere uplatňovanej pohľadávky, aby sa vyhol podaniu žaloby tam, kde ide o nárok zjavne premlčaný. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že okresný súd mal na rozhodovanie o náhrade trov vedľajšieho účastníka aplikovať ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v celom rozsahu nepriznáva, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také právne relevantné dôvody, pre ktoré by okresný súd nemal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania priznať. Navrhovateľom tvrdená neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu nie je takým dôvodom hodným osobitného zreteľa ako to má na mysli ust. § 150 ods. 1 OSP. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo

dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že v zhl'adom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom pojmu „neúčelný“ vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť v odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní úspešného vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavuje odmena vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) v sume 16,60 eur, priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a režijný paušál vo výške 7,63 eur; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní predstavujú 24,41 eur.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP.

Senát krajského súdu rozhodol vo veci pomerom hlasov členov senátu 3:1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.